

גיליון מס' 1720 * יא בכסלו תשס"א * 8 בדצמבר 2000

**מיהו אדם עשיר?
זה המתעורר מדי בוקר ויש לו
עיניים לראות, להתבונן
שיניים לאכול, לחייך
ידיים לעבוד, לחבק
ראש לחשוב, להבין**

העמוד הפותח

שבוע טוב לכולנו,
ראשית, אנו מתנצלות על איכות הדפוס השבוע - זו תקלה טכנית שאנו תקווה כי תתוקן
לקראת צאת העלון בשבוע הבא.

השבוע, עלות כוס התה בחדר האוכל מככבת במספר כתבות, ועדת החבר המבוגר מפרסמת את
מוצריה, רג'י וג'ייסון הבלתי נלאים יוצאים במבצע חם לקראת החורף הקר וריימונד ס'
מוחה נמרצות על ביטול סבסוד הנסיעות.
כתבה על הסכנות הטמונות בטלפונים הסלולריים לילדינו הרכים,
אדי נ' 'מוציא קיטור' (לדבריו), על דרך העבודה שנבחרה לטיפול ב'מודל ההתפרנסות'
ולבסוף רשימת הספרים החדשה שעלתה על מדפנו.

הבחירות כבר בפתח, המפלגות הקטנות במתח
כי הם כבר הבינו - לבטח
שבמשלה הבאה - להם לא יהיה כל נתח!!!

שבת שלום ומבורכת
דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

10/12 אמרי סולומון
איתי עדר (נכד)
שי מרקוסון

11/12 עינה איתם
ימית איילון
סיון שינגזיכט
ארז פרנק (נכד)

12/12 אביטל נוימן
איריס וולפין

איתי בן זאב
אמיר שחר (נכד-סמברה)
יואל מרקוסון

13/12 אפריים מעין
מרים קנדל-אלמן
דני סמברה

14/12 בלהה איילון

15/12 טומי עמית
איתמר עדר
תאיר כהנא (נכד-כהן)

16/12 ריני כהן
אדי נמנוב
תמר מימרון (נכדה-נמנוב)

ימי נישואין

10/12 גליה ועדי שוורץ

15/12 ג'יין ואיזק תלם-פוטש

16/12 הלן ואייבן לויע
דנה ואלק קולינס

פרורים מהשולחן

מגפת אבעבועות רוח תקפה את ילדי **הגיל הרך**. החלמה מהירה ומלאה לכל ה"נגועים".

טיול אחרון ל**אולפן** - והפעם לנגב הרחוק. יחד עם האולפן, יוצאים כמה מבני המשק. בילוי נעים ושימרו על עצמכם.

סמדר וויטהם מתחתנת עם בחיר ליבה ביום חמישי הקרוב (7.12.00). שיהיה במזל טוב לה, לו ולכל המשפחה.

בתחרות מקהלות שנערכה באיטליה, הגיעה **מקהלת הגליל העליון** למקום השלישי. כל הכבוד!!!

ברוס ובתיה באו לביקור חטוף.

בני המצווה פתחו את שנת המשימות לפי המסורת הקיבוצית: ארוחה, כתובת אש וכו' וכו' תהנו!

בוב ויניו מוסר **שמועזון +30** חי וקיים ואנשים מגיעים בכל יום רביעי והאווירה נעימה ושלוה. תנסו.

יונתן סטיל שהיה מאושפז בבית חולים צפת לזמן מה, חזר אלינו לקיבוץ וכעת מטופל

במסירות רבה בבית יונתן. מאחלים לך בריאות שלמה וכל טוב!
דיוויד - אחיו של יונתן. הגיע למשק לביקור חטוף.

עפרי וגנר התגייסה השבוע, שפשוף קל, בהצלחה
ושירות נעים וכיפי! בקרוב אצל **קרין עמר**.

פט מוסרת שישנו מחסור זמני ב**מתנדבים** בעיקר בעקבות המצב הבטחוני וגם בשל בואו הקרב של "חג המולד".

גורה קטנה, חומה, חמודה, חמודה, השייכת ל**אסי ולורן**, חברתו,
אבדה ביום ב' האחרון. כל המוצא הישר, אנא החזירו אותה
לבעליה המתגעגעים אליה מאוד!

האולפן עסוק כרגע בהכנות לתחרות כשרונות. בהצלחה לכולם!

שורה שלמה של **מחשבים** קרסה בהנהלת חשבונות. במקרה של עיכובים - התאזרו בסבלנות.

ביום שבת, יתקיים משחק **רוגבי** בין הגליל העליון לרעננה.
בהצלחה גליל עליון!

מהשבוע שעבר, החלה מסורת חדשה - בכל יום חמישי, כולם מוזמנים לבלות ב"**טברנה של יוסי וספי**" - ריקודים, אוכל+שתיה, מוסיקה ואווירה חמה ונהדרת! מומלץ ביותר.

ב**מלונן** קבוצות מהישות להתארח סוף-סוף.

"**שאטו פרלסון**" מתחילים בשירות חדש - משלוחי פיצות!!! פרטים נוספים בהמשך העלון.

אורן מנה'גורסקי במילואים - שמור על עצמך!

הגשם פקד אותנו ליום-יומיים. עד כה ירדו **80 מ"מ**!

בתחרות שנערכה בג'ורג'יה - אטלנטה, בין 8 מכללות, שבר **שילו איילון** שיא חדש ב-1650 יארד חתירה - 15.18.83 - שיפור של כ-3 שניות משיאו הקודם, שהוא גם שיא אוניברסיטאי חדש, וזה כמובן, גם הביאו למקום הראשון בתחרות. שיא זה יקנה לו, ככל הנראה, השתתפות באליפות המכללות שתתקיים במרץ 2001. בהצלחה!!! אנחנו גאים בך מאוד!!!

סוף שבוע בנים - בעוד מספר שבועות יתקיים סוף שבוע בנים בצורת סדנא שמטרתו העיקרית היא כצד אנו יכולים לשכנע את בנינו באשר הם, לחזור אלינו לקיבוץ. באותו יום יוגש בראנג'ל מיוחד במינו. כולם מוזמנים. כדאי!!!

"**שתיה במבצע**" - מעכשיו שתיה חמה יחד עם ארוחה תעלה 2 ש"ח ורק שתיה חמה תשאר 3 ש"ח!!!

ובנימה אופטימית זו נאחל לכם שבת שלום ומנוחה.
מצוות חדר האוכל!

ממרפאת השיניים

עירית מוסרת שבבדיקה האחרונה של המים ע"י מכשיר מקיבוק לביא, התברר שיש פלואור במים של כפר הנשיא, ולכן אין צורך לתת כדורי פלואור לילדים.

מהנוי

הגנים של כפר הנשיא - **ריצ'ארד, קרול, נורמן וגיא**, עוברים בכל הקיבוק במבצע גיזום, יישור, גרוף ונקיון. עבודתם המבורכת ניכרת לעין.

נזכור את יקירנו

ט"ז בכסלו תשמ"ה (1984) - גב' ריינה וולפסדורף
 י"ז בכסלו תשמ"ו (1985) - גב' הרטה וינטר
 י"ט בכסלו תשל"ז (1976) - לואיזה נתן
 י"ט בכסלו תשנ"ט (1998) - אנג'י קוניגיס

הגיל המבורג

מה חדש מהועדה לחבר המבורג

מכירות בבית התעסוקה: ריבות ומרמלדות - ביתיות.
 כובעים סרוגים לנוער ולילדים מעשה ידינו.

יש לנו יום פתוח ביום שישי 15.12.00 במועדון הזהב משעה 08:00 עד 11:00. כולם מזדמנים להכנס, לשתות קפה עם עוגיות ביתיות ולקנות דברים יפים לחנוכה.

אנו אופים כל יום רביעי בבית התעסוקה ותורמים את המאפים לערב שמארגן **בובו'** במועדון החברים כל יום רביעי. כדאי לעלות למועדון ולטעום.

טיולים: בגלל המצב הכלכלי, נצטרך לחשוב מה לעשות לגבי טיולים לשנת 2001. לא יהיה לנו תקציב בכלל לטיולים.
 הטיול האחרון בשנת 2000, יהיה בסוף דצמבר. עדיין מכינים את המסלול. פרטים בהמשך.

תודה - **הלין**

חדש ב"שאטו פרלסון"!!

"פיצה פרלסון"

מעכשיו, תוכלו לאכול את הפיצות המשובחות שלנו, אצלכם בכורסא בבית מול הטלויזיה! אפשר להזמין פיצה "TAKE AWAY" בימי א' ו-ג' עד השעה 13:00 ולבוא לקחת אותה, חמה ומוכנה באותו ערב. פיצות קטנות או פיצות גדולות פיצות עם או בלי תוספות העיקר שתהיה "פיצה פרלסון". לשאלות והזמנות - **רז'י** - 4569 - בתאבון

זה לא עוד כרסום בעזרה ההדדית

תראה איזה מצב מגוחך. יותר מ-50% מהחברה נוסעת במכוניות של כולם על חשבון העבודה. חבר שאין לו מכונית / ענף, ושבוחר לנסוע באטובוס, מעכשיו יצטרך לנסוע לחצור על חשבונו הפרטי ובלו סובסידיה (לפי הגזירה החדשה). לא רק הסכום חשוב, אלא העול הנוסף שיעשו לחלק מאיתנו. אם החלק הגדול של הקהילה, יכול לנסוע על חשבון הכלל - למה לא כולנו? במקום להטיב עם זה "שיש לו פחות", עד מעבישים אותו. לא כולנו יכולים להיות עובדי חוץ עם מכוניות, לא כולנו יכולים לעבוד במפעל הבונים, לא כולנו יכולים להיות מרכזי ענפים.

ריימונד ס'

עוד על טלפונים סלולריים

מתוך "ידיעות אחרונות" מאת ערן טיפנברון:

לטלפון הסלולרי תצורף אזהרה: "מסוכן לילדים" כך מדווח העיתון הלונדוני "סאנדיי ביזנס". ההחלטה התקבלה בעקבות המחקר, שקובע כי המערכת החיסונית של ילדים אינה יכולה להתמודד עם הקרינה שפולטים הטלפונים, ומוחם נפגע.

ממשלת בריטניה תחייב ספקיות טלפונים סלולריים לכלול אזהרה כתובה, שתצורף לכל מכשיר, שלפיה הקרינה מהטלפון עלולה לסכן ילדים. הצעד נעשה בעקבות פירסומו של מחקר חדש, הקובע כי טלפונים סלולריים מסכנים ילדים מתחת לגיל 18 בצורה חמורה בהרבה ממה שחשבו עד כה. המחקר קובע, כי ילדים שמשתמשים בטלפונים סלולריים בקביעות ולאורך זמן, עלולים לסבול מפגיעה בזיכרון, מכאבי ראש ומבעיות שינה. טלפונים סלולריים פולטים שני סוגים של קרינה, בגלים גבוהים ובגלים נמוכים. הפעם התרכזו החוקרים בקרינה בגלים נמוכים, הידועה בקרב חוקרים גם כ"קרינה קרה". קרינה זו גורמת נזקים בלתי הפיכים לילדים. "המערכת החיסונית של מבוגרים גילתה יכולת עמידה בפני קרינה זו. אולם המערכת החיסונית של הילדים אינה עמידה בפניה בכלל. הגלים הנמוכים עושים שמות בתאי העצב ובקשר שביניהם. "זיהינו הרס של המירקם העצבי

במוח כתוצאה משימוש רגיל במכשיר סלולרי".
 "למעשה, בני נוער שמשמשים בטלפון סלולרי 'מזקינים' את תאי העצב במוחם במהירות
 גבוהה", טוען החוקר.

לב-ריאות

תרופות נגד הצטננות ושפעת:
 תרופות לטיפול בהצטננות ובשפעת, שנמכרות, עלולות להזיק לאנשים שסובלים ממחלות
 מסוימות. למשל, לחולי אסטמה מומלץ להימנע מתרופות שמכילות אספירין או איבופן,
 שעלולים להחמיר את האסטמה.
 תרופות שמכילות מרכיבים ש'מייבשים' את ההצטננות עלולות להזיק לסובלים מלחץ דם גבוה
 או מגלאוקומה.
 עדיף להימנע משתיית משקאות חריפים כשנוטלים
 כל תרופה שהיא.

על כוס תה עם חלב

לפני זמן מה, החלטנו על הכרטיס המגנטי לתשלום אישי לארוחות בחדר האוכל. הדבר מקובל
 עלי ואני ממשיך לאכול שם את ארוחות הבוקר וארוחות הצהריים.
 בזמן האחרון, המחירים עלו לא מעט, ואני מבין
 שבתור ענף עצמאי חדר האוכל לא יכול להפסיד כסף.
 אבל השבוע אני חושב שהתחילו להגזים, כשמחיר
 כוס קפה עלה ל-3 ש"ח.
 לארוחות הבוקר שלי, אני אוהב לשות 2 כוסות תה, ולכן, עבור המשקה בלבד, אני כבר
 משלם 6 ש"ח, וזה עוד בטרם התחלתי לאכול.
 חשבון פשוט הבהיר לי שאני לא יכול להרשות לעצמי ארוחת בוקר יקרה כזאת.
 התוצאה היא - שהפסקתי לאכול ארוחת בוקר בחדר האוכל!!!
 האם לזה מוסדות המשק שלנו חותרים???

ראובן מנאי

חדר האוכל כמרכז חברתי

לפני מספר שנים, כשרוח ה"שינויים" התחילה לרחף מעל ראשינו, קיימנו שיחות ארוכות
 לגבי עתיד מוסדות המשק השונים. חוברו שאלונים שונים בכיוון, "על איזה מוסד במשק
 אתה לא רוצה לוותר?"
 וזכור לי שחדר האוכל זכה לתמיכה מוחלטת.
 מאז, הפך חדר האוכל ל"ענף מכניס", ואפילו ילדי כתי א' התרגלו לזכור את מספר החשבון
 כשהם עוברים ליד הקופה הרשמת.
 לא מזמן, המליצו מוסדות המשק להכשיר את המקום, כדי למשוך קבוצות תיירים מחו"ל,
 ובכך לעזור לכסות את ההוצאות השוטפות. סכומים גדולים הוצאו על רכישת מערכת כלים
 כפולה, כולל מגשים, צלחות וכו'. וכמובן, גם משגיח כשרות שכיר הופיע לפי כל הדרישות
 (אין לי שום דבר אישי נגד המשגיח, שהוא בחור הגון ונחמד!).

רק, מה לעשות, פרצה האינתיפאדה וקבוצות התיירים הפסיקו לפקוד אותנו. האם על החברים לכסות את ההפסד הזה? לפי העלויות התלולות במחירי הארוחות, נראה שמוסדות המשק החליטו להעניש את החבר הפשוט, וצר לי לראות את האוכלים בוחרים את המנה לפי המחיר, ו/או לוותר על הסלטים כי "זה יוצא לי יקר מידי". בתור וותיקה ואלמנה, אני רואה את המשך הגשת הארוחות בחדר האוכל צורך חיוני, אבל לא רק לי, המקום מאפשר מפגש חברתי בין גילים שונים וחוגים שונים בין אלפניסטים וצעירים, תורם רבות למרקם החברתי החיובי שקיים עדיין במקום הזה. אני פונה למוסדות המרכזיים לעשות כל מאמץ לחפש בסביבה בתי חרושת ומוסדות המעונינים להזמין באופן קבוע ארוחות (כשרות!) מכאן. ולפי השמועות - יש כאלה. חזק ואמץ - **אנה**

מכתב פרידה

שלום ידידי היקר! עשרות בשנים ישבתי במחיצתך ומידי יום אכלתי אצלך ארוחת בוקר. מאוד נהניתי מהמפגש היומי, מהאווירה הנינוחה ומהשיחה הלבבית עם שותפי לפרלמנט. כשהייתי מורה, הייתי מגיע אליך לפני צאתי לבית הספר ומאז שאני עובד בנגריה, אני מתכנן את עבודתי כך שלא אאחר למפגש. אך כל זה, ידידי היקר, עומד להגמר עכשיו, כי כבר לא אוכל להרשות לעצמי להיות איתך בארוחת בוקר. נכון שבמשך השנתיים האחרונות העלית את המחירים, בעלויות מתונות, ואיכשו השלמתי עם זה, אך לאחרונה, הגדשת את הסאה ולקחת ממני 3 ש"ח בעבור כוס תה - אותה כוס תה שחממה אותי בימי חורף קרירים ושטפה בגרוני את אחרון פירורי הטוסט בכל ימי השנה. לא הבנתי איך יכולת לעשות דבר כזה, אחרי ידידות שכזאת רבת השנים - הרי כל החומרים לכוס תה אחת אינם עולים יותר מחצי שקל!

אכן כוסי ריזה. על כן הגיעה השעה להפרד ממך, עם כל הצער הכרוך בצעד זה. אפילו תחושת הבגידה שמקננת בלבי לא תצליח למחוק את כל הזכרונות היפים שצברנו יחד במשך תקופה כה ארוכה.

היה שלום, ידידי היקר - היקר מידי!
ג'וני

מותק - הם לקחו לנו את המותג

המותג - הסמל המאפיין את כפר הנשיא היה מאז ומתמיד התה האנגלי. כפר הנשיא נזכר פעמים מספר בספרות העברית ואולי גם בספרות העולמית בגלל התה האנגלי הזה.

הסופר מפורסם ביותר שכתב בשבח התה האנגלי שלנו, היה הסופר הבריטי ממוצא הונגרי ג. מיקש בספרו "ארץ חלב, זבת ודבש".

אני גם זוכר (דווקא לא לטובה) סופרת בריטית - יהודית מהיכרות אישית שתארה בצורה לירית את הניגוד בין החדר הצנוע עם הארון האומלל שהיה בעצם רק "קופסת תנובה" ובו קומקום תה עתיק ימים שגם שימש כמרכז מפגש לרווקי הקיבוץ. ואולם, אחר כך, היא עברה לעשות שלום בין יהודים וערבים.

היא ביקרה אצל שכניה בכפר טובא ושכנעה אותם לארגן לנו משתה משותף. עלינו היא רצתה להטיל את המשימה האלוהית לכבד את מארחינו בתה אנגלי לשם גיוון התפריט המקומי ויצירת אווירה תרבותית. היא היתה פחות חרוצה בפעילותה בקיבוץ, והמשתה "המשותף" התקיים ללא השתתפות חברינו. ובסוף, לא היה לנו מנוס מלארגן סולחה - אך בלי תה

אנגלי!

גם אצלי, בקורות חיי כפליט באנגליה - שיחק התה האנגלי תפקיד חיובי. הייתי בדרך למקום הכשרה "קונטיננטלית" על יד מנצ'סטר, שם עבדו חלוצינו בעבודות המכרה. בריטי תמים אחד העניק לי טרמפ, אך משום מה הוריד אותי דווקא במרכז הנמל במנצ'סטר. זה קרה באמצע המלחמה ובתקופת השיא של החרדה מפני מרגלים. שוטר ("בובי") הבחין שאני חוקר עוברים ושבים כדי לצאת ממבוכי הנמל. הוא חשב כנראה שהוא סוף סוף תפס בעין "מטא הרי" מרגל ממין גברי, וחיש מהר מצאתי את עצמי בחקירה משטרתית בתחנת המשטרה בנמל. הם שאלו אותי על מקום מגורי באנגליה ומבטאי החשוד הפך את שם המקום הבריטי מחוות מנור לבית גברים בשפה הגרמנית.

ישבתי על יד הטלפון כשהחוקר המשטרה ניסה לברר עם מנהל החוק את מידת אמינותי. ההמתנה נמשכה זמן מה, ובינתיים הציעו לי משקה. הבינתי שהשוטרים לא התכוונו לירות בי במקום - וביקשתי תה אנגלי - תה בחלב! הוא לא יכול להיות מרגל נאצי! פלט החוקר לשוטר המנומנם, והם אפילו הסיעו אותי עד לכביש הראשי בדרך להכשרת הכורים. ואולם, רק אחרי שסיימתי את שתיית התה עד לטיפה החריפה האחרונה.

גם בלימודי האנגלית, למדנו על התה האנגלי. למשל, קראנו בדברי המשורר קאופר שכתב: "התה - המשקה המעלה מצב רוח טוב ולא משכר ולא משקר." מורנו הזקן סרב בעקשנות להחליף את עלי התה בשקיות תה. הוא המשיך בפיענוח נסתרי העתיד ולנווט את פעילויות השעורים והיום, לפי מיקום שאריות התה אחרי השתיה. וזה לא ניתן לעשות אחרי שימוש בשקיות התה החדשניות.

ואמנם, אין מנוס יש לעבור מכתובה אוטוביוגרפית לכתיבה יותר רצינית. לפי עקרונות המנהל המודרני, יש לשמור בהחלטות מנהל ובחשיבה מנהלתית על אחידות הסגנון ועל אמינות, הרי את מידת ההצלחה של החלטותינו יש לאמוד לא רק לפי תוצאותיהן הישירות, ולא רק לפי תוצאות לוואי, אלא גם מעל ומעבר לכל - לפי המטרות של התהליך כולו. לפני שעליתי ארצה, עבדתי זמן קצר בסוכנות בלונדון ובגין הקירבה הרבה, בייליתי את זמן הפנאי לרוב במוזיאון הבריטי, שם התברר לי לפתע שמלחמות הרז (הוורד) בין מחוזות לנקשיר ויורקשיר, היו בעצם מאבק על איזה משקה יהיה המשקה הלאומי של בריטניה הגדולה. לנקשיר עם ערי נמל גדולות שעסקו ביבוא-יצוא עם סין העדיף תה, אבל יורקשיר שהיתה עשירה בפרות (לא קדושות), העדיף דווקא את החלב.

כשהגיעו מים עד נפש, מצאו שני היריבים פתרון משותף. וזה היום שבו תה בחלב הפך למשקה הלאומי ומושג הפשרה

נהפך להמצאה הבריטית (ואיפה היה עראפת?) בניסיון לאזן את תקציבי חדר האוכל, נפלה עכשיו החלטה קשה. העלאת כל המחירים ב40%.

הנה חזרנו אל התקופה שלפני המהפכה הצרפתית. אצלנו עכשיו כדאי לאכול עוגות בחדר אוכל, כי עוגות תוצרת בית נמכרות במחיר שווה ללחם ולחמניות.

ומה עם הדיבור על הרגלי אכילה טובים של ילדינו ועל בריאותם? דרך אגב, ילדים קצת יותר מבוגרים מתחילים להתמכר לעישון סיגריות בגיל מוקדם ושומעים בשורה חדשה: אם אתה תשמור על קבלות בזקנתך ובחולי תוכל לקבל פיציניים גבוהים מחברת דובק עבור נזקי העישון.

לצערי, בהקשר אחר - בהקשר למותג של כפר הנשיא - תה אנגלי - דומני שלא פעלנו באחידות הסגנון ולא בהגיון. מחירי התה הועלו בספק 100% או ספק ב300%!! (תלוי איזה סוג תה אתה מעדיף). נהיה עתה מועמדים להיכנס לספר השיאים של גינס כי נהיה המקום היחידי שבו קיים שוויון מלא בין מחירי הקפה קולומביאני-ברזילאי ובין התה הרגיל! (תמיד היינו בעד שוויון - אבל הפילוסופיה מזהירה שאין להתייחס לאנשים ודברים שאינם שווים בשוויוניות - ואסור באיסור מוחלט להתייחס באי שוויון אל אנשים או דברים השווים!)

מצב כזה כשמותג הקיבוץ אינו עוד בהישג ידינו, גורם לכמה בעיות מצפון. האם מותר להביא שקיות תה לחדר האוכל וכיצד תתייחס אלי הקופאית הקפדנית? הרי אני חייב להוסיף מים רותחים. וכל משקה חם עלותו 3 ש"ח ומה עם החלב שאני מוסיף לתה? האם זה משקה רק או משקה חם שלם, כי אין עוד מנות חלקיות. שאלה אחרת - האם אני רשאי להעביר את שקיות התה שהבאתי מביתי, לחברים נוספים? והאם זו אינה תחרות בלתי הגונה עם חדר אוכל?

לפי האופנה העכשווית, אנשים מחפשים את שורשיהם הצעירים, מגלחים את הקודקוד באסריות כדי למצוא את שורשיהם. שורשי התה האנגלי כבר לא בהישג ידי ומה יהיה עכשיו המותג החדש של כפר הנשיא? אולי האור בקצה חדר האוכל היפה, החשוך והנעול - עם תמונתו של מייקל דוארי ז"ל על הקיר או בלב?

אדם בן חנוך

מה נשמע

מאחר וכבר לא קיים מדור בשם הזה, החלטתי לבחור בכותרת זו הפעם, כי כבר חלפו מספר שבועות מאז שכתבתי לדברי, וזה לא כאילו שלא היה על מה לכתוב. הפעם החלטתי להוציא קיטור ישירות נגד מנהלת הקהילה שלי.

זה לא סוד, שבתקופה האחרונה שריטה כתבה כבר 3 מאמרים בנושא הקשור למגמה הברורה לסיים את תקופת הגדרת כפר הנשיא כ"קיבוץ". כלומר, מצד אחד כדי להמתיק את הגלולה, רוצים שנשאר קיבוץ מטעמים פורמליים, ואולי אף נוסטלגיים, אך מצד שני מודגשת המגמה לסיים את עידן השיתוף, ולהחליפו בשיטת ה"כל אחד לעצמו". או אם נקרא לילד בשמו, לחלק משכורות מלאות לחברים (במקום ה-20% -). יתכן שכבר הגענו לנקודת ה"אל-חזור" הבלתי-נמנעת, כאילו מכה משמיים, ואם נרצה או לא נרצה ונהיה ריאליים, זה כנראה הכיוון היום - לא רק בקיבוצנו, אלא בהרבה קיבוצים אחרים (יש כבר "מודלים"). סוף עונת הקיבוצים.

כמובן שהעבודה הנ"ל די מרגיזה אותי, כמו רבים אחרים, אבל עושה רושם שהפור כבר נפל. הומצא מושג חדש: "צוות התפרנסות", שאפילו אושר ע"י מועצת החברים ללא ויכוח, כי הוא מורכב מכל החברים שהתנדבו למשימה, 28 במספר, כולל אותי, שמטרתו, הגלויה או הסמויה, כבר די ברורה. כל זה הוא הרקע להוצאת הקיטור שלי.

אני צרפתי את שמי לצוות, כי האמנתי שאולי עוד אוכל להשפיע שם על דרך החשיבה, אולי אפילו לגלות מה המניע למהלך הזה. הוא בודאי לא לשם חיזוק הכלכלה, כי כבר נוכחנו לראות לאן הוביל אותנו התקציב המשולב - אל סף פשיטת רגל כלכלית, חברתית וקיבוצית. חשבתי לתומי שבזה יתחיל הצוות לעבוד.

אבל כבר קבלתי בתא הדואר שלי חוזר מהמנהלת שהיא כבר קבעה את אופיים וסדר יומם של שתי הפגישות הראשונות, שהראשונה כוללת: מנחה מבחון, וכמו כן צוות "מסבירנים" מקיבוץ הגושרים שסיבירו לנו את "מודל" ההתפרנסות שלהם על יתרונותיו וחסרונותיו.

ובכן, אני מוחה בתוקף על דרך זו של עבודה, הן מבחינת השתלטותה של שריטה על העניין, הן על הבאת מישהו מבחון כדי "לעזור" להנחות אותנו, הן על הבאת אנשים מבחון לספר לנו את בעיותיהם, ובעיקר על חוסר מתן האפשרות בפגישות הראשונות שלנו, קודם כל בכלל להגדיר לעצמנו מה אנחנו רוצים, ולמה.

נשאר לי עוד קצת קיטור להוציא. בישיבת המועצה האחרונה לפני מספר ימים, קבלנו דו"ח על מצבנו הכלכלי מפי מרכז המגזר העסקי, ותחזית לשנתיים הבאות. לא אגזים אם אסכם במילה אחת:

קטסטורופה. אני מודה שאני לא מבין גדול בכלכלה, אבל בתמימות העלית הצעה: אולי המשכורת שהקהילה משלמת לחברים (ה-20%) הן בס"ה גבוהות מדי, וניתן לצמצמן.

לא הייתי מציע להוריד משהו מהעשירונים הנמוכים, אבל לפחות למרוויחנים הבינוניים ומעלה, ניתן לתת 2% או 5% פחות מ-20%. מה יש? ה"עניים" אצלנו מקבלים, (מעבר לנורמטיבי, ותק וילדים), בין 500 ל-600 * לחודש כדי להתקיים, בו בזמן שאחוז לא מבוטל מהחברים מקבל כל חודש פי 3, או 4, או 5 ואפילו יותר. מה יקרה אם אותו חבר "עשיר" יקבל בחודש, נגיד 3500 * במקום 4000 * למחייתו, או אלה שמקבלים "רק" 3200 * יקבלו 3000 *, (בהשוואה לדפוקים שמקבלים 600 *). נכון שאני לא יודע את המספרים המדויקים, כי זה סודי, ואסור לחבר הפשוט לדעת את גובה משכורתיהם של ה"בכירים".

אבל בכל זאת אני משער שרעיון כזה יכול לחסוך לקהילה כמה מאות אלף שקלים בשנה. אז מה ענו לי בדיון? "זה לא הנושא!" ונוסף על כך, לא כדאי "להרגיז" את המרוויחנים הגדולים, כי הם עשויים לקום לעזוב, ואז נפסיד את כל משכורתיהם.

משפט כזה מערר רוזג לא מבוטל. ראשית כל, מי שרוצה לעזוב, זכותו, ואל לו לאיים עלינו. שנית, יותר טובים מהם כבר קמו ועזבו. שלישית, ברוב המקרים של יצירת שכבת האליטות, חברים רבים אחרים עבדו ועמלו קשה מאד כדי לקיים את המשפחות שלהם (של הלומדים), כדי לאפשר להם ללמוד.

בקיצור, הגיע היום העצוב של "פרט" כבר לא איכפת מה"כלל". השתתפות בתורנות של שעה בכל כמה חודשים בארוחות ערב של ימי שישי, היתה נחלת כולנו, למען כולנו. אך היום "כבר לא בא לי יותר לעשות", ולכן גם לא אעשה. שלם לי על כך, ואעמוד בתור כדי לעשות, וכמה שיותר פעמים.

כפי שאמרתי כבר, המצב הכלכלי של הקיבוץ הוא על הפנים. לפחות אפשר להתנחם בכך שמעמדם הכלכלי של מרבית החברים עדיין טוב, עד טוב מאד. ובנימה אופטימית זו, אאחל לכולם שבת שלום.

אדי

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

"Fool me once, shame on you; fool me twice, shame on me."
